

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број 118-0-Кжк-09-000 009
Бања Лука, 18.02.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Драгомира Миљевића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених В. Н. и С. Л., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, након одржаног усменог и јавног претреса којем су присуствовали, замјеник главног републичког тужиоца Бранка Милошевић и републички тужилац Светлана Брковић, оптужени и њихови браниоци, адвокати П. Д. и С. В. из Б., донио је дана 18.02.2010. године, а дана 22.02.2010. године у присуству замјеника главног републичког тужиоца, оптужених и браниоца оптуженог С. Л., јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени В. Н. син Р. и Ј. Е., рођен ... године у Б., гдје је настањен, Ул. ... бр. ..., Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБГ: ..., аутоелектричар, незапослен, неожењен, нема дјеце, писмен са завршеном школом ученика у привреди, војску није служио, од имовине посједује грађевински плац површине од 30-40 м², издржава се од повремене зараде и помоћи родитеља, осуђиван пресудом Окружног суда у Бијелини број 012-0-К-07-000 031 од 11.3.2008. године, а у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 088 од 02.10.2008. године, због три кривична дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, ову казну није издржао, против њега је у току кривични поступак пред Основним судом у Бијелини због кривичног дјела тешке крађе из члана 233. став 1. тачка 1. КЗ РС, налази се у притвору од 27.9.2007. године.

Оптужени С. Л., звани Л., син Ђ. и Г. З., рођен ... године у Б., гдје је и настањен, Ул. ... бр. ..., Србин, држављанин РС и БиХ; ЈМБГ: ..., писмен са завршеном пољопривредном школом, без запослења, неожењен, без дјеце, војску служио 2004. године, без властите имовине, издржава се од повремене зараде и помоћи родитеља, осуђиван пресудом Окружног суда у Бијелини број 012-0-К-07-000031 од 11.3.2008. године а у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 088 од 02.10.2008. године, због три кривична дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године коју сада издржава у Казнено-поправном заводу Фоча, против њега се води кривични поступак пред

Основним судом у Бијељини због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 2. тачка 1. КЗ РС, био у притвору од 27.9.2007. до 15.4.2009. године

КРИВИСУ

Што су:

Ноћу 19/20.08.2007., у селу У. О., општина У., довели се пуничким возилом „Фиат Ланџиа“ рег. број ..., власништво оптуженог В. Н., на мјесто звано Н., гдје су се у заустављеном путничком возилу „Форд Ескорт“ регистарски број ..., налазили оштећени С. М. и Р. М., па након договора да оштећене лише живота, пришли овом возилу, оптужени В. Н. испалио из пиштоља марке „Шкорпион“ фабрички број ..., три пројектила у оштећеног С. М., нанјевши му три стрелне повреде изражене у виду прострјела лобањског дијела главе и два устрела грудног коша са улазним отворима у предјелу лијевог предње стране грудног коша и лијевог рамена, које повреде су проузроковале оштећење по живот важних центара у мозгу и унутрашње искрварење, те довеле до смрти истог, а потом насишно извукли из возила оштећену Р. М., угурали је у путничко возило „Фиат Ланџиа“ и одвезли до села В. О. општина Б., гдје су је извукли из аута, одвукли у напуштenu викенд кућу Д. М., у којој је оптужени В. Н. испалио из истог пиштоља два пројектила у оштећену Р.М., нанјевши јој двије стрелне повреде изражене у виду прострјела лобањског дијела главе са улазним отвором у десној бочној страни главе и устрела грудног коша са улазним отвором у предјелу десне стране леђа, од којих је прострјел лобањског дијела главе, проузроковао оштећење по живот важних центара у мозгу и смрт оштећене, након чега су леш Р. М. одвукли и закопали у двориште наведене напуштене викенд куће,

Дакле, као саизвршиоци са умишљајем лишили живота два лица

Чиме су починили кривично дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, па суд оптуженима за наведено дјело утврђује казне и то:

ОПТУЖЕНОМ В. Н., КАЗНУ ДУГОТРАЈНОГ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 35 (тридесетпет) година, а у смислу члана 43. став 1. Кривичног закона Републике Српске, узима утврђеном јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци изречену правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 031 од 11.3.2008. године, а у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 088 од 02.10.2008. године,

ОПТУЖЕНОМ С. Л., КАЗНУ ДУГОТРАЈАНОГ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 30 (тридесет) година, а узима утврђеном у смислу члана 43. став 1. Кривичног закона Републике Српске, јединствену казну затвора у трајању од четири године изречену пресудом Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 031 од 11.3.2008. године у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 088 од 02.10.2008. године, те оптужене, примјеном члана 42. став 2. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске

О С У Ђ У Ј Е

Оптуженог В. Н. на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година

Оптуженог С. Л., на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 30 (тридесет) година

На основу члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске оптуженом В. Н. се у изречену казну урачунава вријеме проведено у притвору од 27.9.2007. па надаље, а оптуженом С. Л. вријеме проведено у притвору од 27.9.2007. до 15.4.2009. године те од 22.2.2010., па надаље, као и вријеме проведено на издржавању казне по правоснажној пресуди Округног суда у Бијелини број 012-0-К-07-000 031 од 11.3.2008. године у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 088 од 02.10.2008. године.

На основу члана 62. Кривичног закона Републике Српске оптуженом В. Н. се изриче мјера безбједности одузимања предмета употребљених при извршењу кривичног дјела и то аутоматског пиштоља “Шкорпион” серијског броја ... цалл. 7,65 мм, седам метака и оквира од истог пиштоља.

На основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст, оптужени се ослобађају дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст, породице општећених С. и Р. М. се са имовинскоправним захтјевом у цјелини упућују на парницу.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Бијелини број 012-0-К-08-000 006 од 15.4.2009. године оптужени В. Н. је оглашен кривим због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), и за то дјело осуђен на казну затвора од 30 (тридесет) године.

Истом пресудом оптужени С. Л. је на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), ослобођен од оптужбе због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. у вези са чланом 23. КЗ РС.

Поводом жалби округног тужиоца, оптуженог В. Н. и његовог браниоца, овај суд је рјешењем број 118-0-Кж-09-000 139 од 24.9.2009. године уважавањем свих жалби, наведену пресуду укинуо и одредио одржавање претреса пред овим судом.

У наставку поступка пред овим судом, проведени су докази саслушањем у својству свјedoка, Р. Н., Ђ. Л. и Д. Д., док су остали докази изведени на главном претресу пред Округним судом у Бијелини прихваћени као доказни

материјал а у складу са одредбом члана 331. став 2. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП – Пречишћени текст), а након тога је републички тужилац Светлана Брковић измјенила оптужницу, описујући радњу извршења дјела онако како је она описана и у изреци ове пресуде.

На основу резултата изведених доказа и оцјене тих доказа у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП – Пречишћени текст, овај суд је утврдио да су оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци ове пресуде починили кривично дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. у вези са чланом 23. КЗ РС.

Релевантна чињенична утврђења изреке ове пресуде, заснована су на бројним доказима изведеним пред првостепеним судом, као и доказима изведеним на претресу пред овим судом. За разлику од закључака до којих је оцјеном изведених доказа дошла првостепена пресуда, овај суд је све изведене доказе оцјенио другачије, па је слиједом тога дошао и до другачијег закључка у односу на оптуженог С. Л. који је првостепеном пресудом а у недостатку доказа на основу члана 290. тачка в) ЗКП ослобођен од оптужбе.

Наиме, у односу на оптуженог С. Л. првостепена пресуда је била захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка која се манифестовала у одсуству разлога о одлучним чињеницама.

Утврђења из изреке ове пресуде, у дијелу који се односи на вријеме, мјесто и начин лишења живота оштећених С. М. и Р. М., нису била спорна током цијелог поступка, али је у поступку који је претходио доношењу првостепене пресуде остало неразјашњено, да ли су кривично дјело које се оптуженима ставља на терет починили обојица, или само један од њих.

Оцјеном изведених доказа, овај суд налази да су оптужени, као саизвршиоци то дјело починили на начин описан у диспозитиву оптужнице, измјењене на претресу пред овим судом, дакле на начин описан у изреци ове пресуде. До таквог закључка овај суд је дошао, не само на основу оцјене садржаја материјалних доказа прикупљених увиђајем на лицу мјеста, на оба локалитета – у У. О. гдје је лишен живота оштећени С. М. и у В. О. гдје је у напуштеној викендици Д. М. лишена живота оштећена Р. М., већ и на основу обављених вјештачења, свједочења вјештака на главном претресу пред првостепеним судом, свједочења оптужених те исказима свједока саслушаних на претресу пред првостепеним судом, као и пред овим судом. Наиме, у записницима о увиђају, који су извршени на мјестима гдје су оштећени лишени живота, детаљно је описано на који начин су обоје оштећени лишени живота, а та чињеница је и објективно утврђена на основу записника о судско-медицинском прегледу и обдукцији лешева оштећених коју је извршио специјалиста судске медицине др. З. Ц., који је у свједочењу на главном претресу пред првостепеним судом исказао да су обоје оштећени лишени живота пројектилама из ватреног оружја, што је узроковало оштећење за живот важних виталних центара и тренутну смрт оштећених, која је по свом карактеру убишачка.

Из налаза вјештачења извршеног од стране вјештака МУП РС – КТЦ Б. Л., Ђ. О., дипл. инжењера технологије и М. П. дипл. инжењера машинства произилази да су спорне чауре пронађене на мјесту лишења живота С. М. у У. О. и спорне чауре пронађене у викендици Д. М. у В. О., упоређивањем са неспорним чаурама пронађеним у гаражи породице оптуженог В. Н. испалене из истог оружја, аутоматског пиштоља “Шкорпион” број ..., а што је утврђено пробним испаливањем метака из овог пиштоља те установљено постојање заједничких општих и индивидуалних карактеристика како за неспорне тако и за спорне чауре, из чега овај суд прихватајући налаз ових вјештака и свједочења истих на главном претресу пред првостепеним судом изводи закључак да је оружје – аутоматски пиштољ “Шкорпион” припадао оптуженом В. Н. Ови вјештаци су се изјаснили и о даљини пуцања, па су објаснили у свом свједочењу да је удаљеност уста цијеви од тијела оштећених била испод 100 цм ако се испалење врши из дуге цијеви, а испод 80 цм ако се испалење врши из оружја кратке цијеви, односно из пиштоља.

Обојица оптужених су свједочили на главном претресу пред првостепеним судом, оптужени В. Н. 16.10.2008. године, а оптужени С. Л. 17.3.2009. године. Њихова свједочења су апсолутно противрјечна. Свједочење С. Л. у суштини се своди на тврдњу да је њега оптужени В. Н. “трзао” на фиксни телефон у ноћи 19/20.8.2007. године негдје иза 1,00 часова и то два пута, да се он на те позиве одазвао тако што је овог оптуженог назвао на његов мобилни телефон, а потом је оптужени Н. дошао по њега аутомобилом “Фиат Ланџиа”, довели су се до викендице у В. О. гдје је он (оптужени Л.) видио мртво тијело које није могао одмах идентификовати да ли је мушко или женско, руке и ноге су биле замотане пешкирима, на молбу оптуженог Н. помогао му је да леш изнесу из викендице, он је држао за руке а оптужени Н. за ноге, изнијели су леш напоље на око 30 м од викендице гдје је већ била ископана рупа у коју су леш положили, Н. је прекрио тијело земљом, набацио лишће и забо једну грану, рекавши оптуженом Л., да о томе никоме ништа не говори, јер да ће проћи као и она. Након тога су се вратили, Н. га је довезао до његове куће. Све је то трајало око један сат, отприлике негдје до 2,10 часова (у ноћи 19/20.8.2007. године) – недјеља на понедјељак. О лишењу живота С. М., оптужени С. Л. се у свом свједочењу не изјашњава.

Исказ оптуженог С. Л. у погледу разговора овог оптуженог са оптуженим Н. у току ноћи 19/20.8.2007. године, уз наглашавање тачног времена када је овај разговор обављен и када је оптужени С.1 напустио кућу и рекао да иде са оптуженим В., потврдио је његов отац Ђ. Л. на главном претресу пред првостепеним судом, као и на претресу пред овим судом.

Оптужени В. Н. је у свом свједочењу исказао да је њега позвао С. Л. да дође у В. О., да му треба нешто помоћи, те да понесе са собом ашов. Он је то и учинио на молбу овог оптуженог, међутим вријеме када се то дешавало није било оно које је у свом свједочењу изнио оптужени Л. већ по дану, око 10,00 часова, у понедјељак 20.8.2007. године. Дошао је у близини викендице аутомобилом “Фиат Ланџиа”, С.1 је изашао прије њега, рекао му учинили смо глупост ја и Р.2, оптужени Н. је у гелеку аутомобила имао ашов, али га није хтио донијети већ је кључ дао оптуженом С.1, видио је када је овај оштећену вукао са спрата викендице, одвукао је до мјеста у близини викендице, он – Н. је у руци држао “Шкорпион” који му је дао оптужени Л., а онда су се вратили

кући. Што се тиче лишења живота оштећеног С. М., оптужени Н. тврди да му је С. Л. рекао да је он убио тога момка.

Оптужени су у својим свједочењима изнијели, низ других тврдњи, које по оцјени овога суда нису таквог значаја, да би било неопходно њихова свједочења детаљно износити, јер друге тврдње нису од значаја за оцјену вјеродостојности њихових свједочења.

Када је ријеч о другим материјалним доказима изведеним на главном претресу пред првостепеним судом, као и о субјективним доказима – исказима у поступку саслушаних свједока, указује се потребним, изнијети укратко садржај тих доказа, да би се видјело шта из тих доказа произилази.

Прије свега, треба нагласити да догађај који је предмет поступка пред овим судом а у наставку поступка по жалбама након укидања првостепене пресуде, карактерише одсуство непосредних очевидаца чина лишења живота оштећених С. и Р. М. Због тога је и нужно са више критичности оцјенити садржај доказа изведених пред првостепеним судом, које је као доказни материјал прихватио на претресу овај суд, као и доказа непосредно изведених пред овим судом. Ријеч је прије свега о томе да је оштећени С. М. лишен живота ноћу 19/20.8.2007. године, која чињеница је утврђена на основу записника о увиђају који је започет 20.8.2007. године и настављен 21.8.2007. године. Та чињеница је утврђена и на основу записника о судско-медицинском прегледу и обдукцији. Оштећена Р. М. је лишена живота у В. О., код викендице Д. М., а та чињеница је утврђена не само из записника о увиђају који је започет 24.9.2007. године и настављен 25.9.2007. године, већ и записника о судско-медицинском прегледу и обдукцији леша ове оштећене. Одлучна чињеница је, да ли је оштећена Р. М. била у аутомобилу “Форд Ескорт” у којем је лишен живота оштећени С. М., обзиром да су оштећени лишени живота на два локалитета. Мјесто лишења живота Р. М. је око 25 км од мјеста гдје је лишен живота С. М. Материјални доказ који по оцјени овога суда упућују на несумњив закључак да је Р. М. била на мјесту лишења живота С. М. је пронађена кожна женска папуча (десна) која је приказана на фотографији број 55 фотодокументације сачињене на мјесту лишења живота С. М., док је на мјесту лишења живота Р. М. пронађена такође кожна женска папуча (лијева) која је по боји, облику и величини потпуно идентична оној пронађеној у У. О., а што произилази из фотодокументације лица мјеста сачињене поводом извршеног увиђаја у В. О. (викендица Д. М.), гдје је пронађен закопан леш оштећене Р. М. Како се та чињенична утврђења заснована на наведеним доказима, не могу довести у сумњу, неопходно је изнијети садржај још једног материјалног доказа из којег произилази несумњив закључак да је путничко возило “Фиат Ланџиа”, власништво оптуженог В. Н. било на лицу мјеста гдје је лишен живота оштећени С. М. Тај доказ је записник о криминалистичко-техничком прегледу овог возила од 04.10.2007. године који је извршио криминалистички техничар ЦЈБ Б. Л., С. В.1, на основу наредбе окружног тужиоца из Бијељине број КТ-1025/07 од 28.9.2007. године у дворишту породичне куће С. Ж. у мјесту Д. Ж. У том записнику се констатује да су приликом прегледа тога возила (оптужени Н. је ово возило продао С. Ж., што је овај потврдио у свом исказу на главном претресу пред првостепеним судом), пронађени трагови који асоцирају на длаке (пет комада) и то на задњим лијевим вратима тога возила, између горњег дијела стакла и штока врата, те седам трагова који такође асоцирају на длаке на

унутрашњем дијелу прага задњих лијевих врата. Ови су трагови били предмет ДНК вјештачења по вјештаку др. М. К., професору Медицинског факултета из З., који је у свом налазу, као и свједочењу на главном претресу пред првостепеним судом исказао да се оштећена Р. М. не може искључити као давалац тих трагова. Дакле, овај материјални доказ – пронађени трагови у путничком возилу “Фиат Ланџиа” а који трагови представљају трагове оштећене Р. М., представљају несумњиви доказ да је возило “Фиат Ланџиа” било на мјесту лишења живота С. М. и да је оштећена Р.1 извучена из возила у којем је убијен С. М., насилно увучена у возило оптуженог В. Н. и тим возилом одвежена у В. О., дакле, на другу локацију удаљену око 25 км, гдје је лишена живота. Стога налаз вјештака трасолога М. Б., допуна тога налаза, као и његово свједочење на главном претресу пред првостепеним судом, по оцјени овога суда нису прихватљиви, јер из исказа свједока криминалистичког техничара С. В.1 који је извршио криминалистичко-технички преглед возила “Фиат Ланџиа” у дворишту куће С. Ж. у Д. Ж., произилази да су трагови који су описани у том записнику пронађени у овом возилу, а што свједочење вјештака Б. чини неприхватљивим. Наиме, овај вјештак, само због тога, што нису пронађени други биолошки трагови, који би припадали оштећеној, изражава сумњу у пронађене тргове, а исту сумњу је и током цијелог поступка изражава и одбрана оптуженог В. Н., тврдећи да су ти трагови, овом оптуженом подметнути. Осим тога утврђене су и друге важне чињенице, из којих произилази несумњив закључак, да се оптужени В. Н. може довести у директну везу као непосредни извршилац кривичног дјела, за које се терети. Наиме, мобилни телефон оштећене Р. М. “Сименс МЦ 60” са серијским ИМЕИ бројем ... и претплатничком картицом број ... био је у посједу оптуженог В. Н., он га је дао своје оцу Р. који га је извјесно вријеме користио а потом га је продао П. С. из Б. Ову чињеницу је у свом исказу пред првостепеним судом П. С. потврдио, а потврдио је то и свједок Р. Н., отац оптуженог В. Та чињеница – продаје наведеног мобилног телефона утврђена је и на основу материјалног доказа – потврде о добровољној предаји овог телефона од П. С. (потврда ЦЈБ Б. од 27.9.2007. године број 12-02/4-11/07).

Чињеница проналаска аутоматског пиштоља “Шкорпион” ... утврђена је на основу материјалног доказа – потврде СЈБ Б. број 12-02/4-230-962/07-13 од 27.9.2007. године, а из које произилази да је аутоматски пиштољ “Шкорпион”, са седам метака и пригушивач звука за наведени пиштољ пронађен у гаражи породице оптуженог В. Н. О околностима проналаска овог пиштоља сведочили су пред првостепеним судом свједоци Д. К. и Б. М., крим. инспектори ЦЈБ Б., те свједок Д. Д. Свједок К. је тако исказао да му је оптужени С. Л. саопштио гдје би се тај пиштољ могао пронаћи, док је свједок Д. Д. исказао, да је он ту чињеницу саопштио свједоку К., објаснивши пред судом, да је овога замолио, да то не саопштава оптуженом Н. У оцјени исказа наведених свједока а на околност проналаска пиштоља, овај суд оцјењује да та свједочења, иако противрјечна, нису од таквог значаја да би их требало цијенити са више критичности и одредјелити се којем исказу повјеровати. Ово због тога што је наведени аутоматски пиштољ пронађен у гаражи односно испод блатобрана возила, што – како је то већ и речено произилази из потврде од 27.9.2007. године. Због тога је непотребно давати посебну оцјену исказа свједока о томе да ли је мјесто гдје је пиштољ пронађен, саопштио Д. Д. или оптужени С. Л.

Речено је већ, на основу којих доказа овај суд изводи закључак да је на мјесту лишења живота оштећеног С. М. било путничко возило “Фиат Ланџиа” власништво В. Н., али како оптужница измјењена на претресу пред овим судом, радњу извршења описује тако, што обојицу оптужених терети као саизвршиоце и да су дјело које им се ставља на терет починили на основу претходног договора, указује се неопходним изнијети садржај неких доказа изведених пред првостепеним судом као и доказа поновљених на претресу пред овим судом, те оцјенити, да ли ти докази упућују на несумњив закључак, да су на лицу мјеста лишења живота оштећених С. и Р. М., била обојица оптужених. У вези с тим, потребно је оцјенити садржај исказа свједока Д. Д., као и свједока Ђ. Л., оца оптуженог С.1. Свједок Д. Д. се у свом исказу на главном претресу пред првостепеним судом није изјашњавао о околностима дјела које се оптуженима ставља на терет, јер о томе и нема никаквих конкретних сазнања. Међутим, он је у свом исказу изнио тврдњу коју су оптужени у свједочењима порекли. Ради се, наиме о томе, да је овај свједок исказао, да је једне вечери око 21,00 час назвао оптуженог С. Л., питао га гдје је, овај му је рекао да је у У. а на питање да ли је са В. (оптужени Н.), рекао је да јесте. Ту тврдњу је овај свједок поновио и на претресу пред овим судом, с тим што је исказао да је могуће да је тај позив усљедио у јулу мјесецу 2007. године, али да у то није сигуран. У оцјени у овом дијелу исказа свједока Д., бар када је само о овој тврдњи ријеч, потребно је оцјенити, шта ова тврдња значи, те довести је у везу са свједочењем оптуженог С. Л., који је исказао да је тога дана, када га је Д. назвао био у Б.1. Очигледно је да се свједоку Д., ма колико одбрана оптуженог В. Н. настојала обезвриједити његов исказ у цјелини, може повјеровати. Ово због тога што свједок заиста нема никаквог разлога тврдити да му је оптужени С. Л. рекао да је у У. са В., ако тамо није био. Међутим, у овом дијелу исказ свједока Д. је значајан, због тога, што оптужени поричу да су уопште тада били у У. Они то, тврде из разлога што их исказ свједока Д. доводи у дикретну везу са подручјем на којем је лишен живота оштећени С. М. Из тих разлога, овај суд прихвата вјеродостојним исказ свједока Д., а у цјелини одбацује као неоснована свједочења оптужених, прихватајући у овом дијелу свједочење Д. Д.

Када је ријеч о свједочењу Ђ. Л., оца оптуженог С.1, исказ овог свједока у дијелу који се односи на телефонски разговор који је оптужени С.1 обавио са В. Н., у ноћи 19/20.8.2007. године одмах иза 01,00 часова (два разговора) који су евидентирани у листингу одлазних позива са фиксног телефона број ... власништво Ђ. Л., на мобилни телефон оптуженог В. Н. број ..., као и тврдња свједока да је његов син оптужени С.1 отишао из куће по позиву В. Н., овај суд оцјењује неувјерљивим и усмјереним да својим исказом помогне своме сину оптуженом С.1. Овакав закључак овај суд изводи из оних дијелова исказа овог свједока у којима је тврдио да су се оптужени С.1 и В. Н. дружили, да је он (свједок) понекад знао назвати В. Н. ако му син С.1 не дође кући, знајући или претпостављајући бар да је са В. Због тога се не може прихватити увјерљивим да је овај разговор у ноћи 19/20.8.2007. године одмах иза 01,00 часова са оптуженим В. Н. обавио оптужени С. Л.

На главном претресу пред првостепеним судом саслушани су родитељи оштећених С. и Р.1, они су пред судом исказали да је С. отишао из куће навече иза 22,00 часа 19.8.2007. године са путничким аутомобилом “Форд Ескорт”, да није дошао кући ујутро, те да су ујутро дошли отац оштећене Р.1 и двије дјевојчице да би сазнали гдје се Р.1 налази. Мајка оштећене Р.1 је исказала да је

од ових дјевојчица сазнала да је Р.1 села у аутомобил са оштећеним С. Дакле, нема никакве сумње да су обоје оштећених лишени живота у ноћи 19/20.8.2007. године.

Искази свједока О. С. и М. Б.1 који су саслушани на главном претресу пред првостепеним судом 08.4.2008. године нису предмет посебне анализе од стране овог суда, јер су они свједочили само на околност проналаска леша оштећене Р. М., а која чињеница није спорна.

Свједоци М. Т. и В. Е. су исказали да су у недјељу 19. августа 2007. године (Преображење) чули ујутро пуцње око 7,00 и 8,00 часова и то два пуцња, Т. је исказао да је примјетио возило али да није видео да ли је у том возилу био оптужени В. Н., видео је возача и дјевојку у возилу, а тек када је оштећена Р.1 пронађена присјетио се да је она била у том возилу. Свједок В. Е. је исказао да је видео у возилу Фиат оптуженог В., још једног младића и дјевојку и да је тај дан била недјеља ујутро. У оцјени ових исказа, бар када је ријеч о времену извршења дјела за које се оптужени терете, суд оцјењује да се они изјашњавају о околностима које су догађају претходиле, па када би се и прихватило да су свједоци погрешили у датуму (да је тај дан био недјеља), а не како то тврди оптужени Н. понедјељак, онда се њихови искази разликују од свједочења оптуженог Н. који је изнио да је по позиву оптуженог С. Л. дошао аутомобилом у О. у понедјељак (20.8.2007. године) око 10,00 часова.

Свједок П. В. на главном претресу пред првостепеним судом 11.4.2008. године је исказао да је чуо два пуцња ујутро у 03,15 часова, али то не може везати за 19. август 2007. године (Преображење).

Свједоци С.2 и С. Ђ. су у својим исказима пред првостепеним судом изјавили да су примјетили возило које се зауставило у близини њихове куће, усмјерено у правцу В. О., али да се они не могу сјетити датума када је то било. Тако свједокиња С.2 у свом исказу није исказала ко је све био у том возилу, док је свједок С. Ђ. примјетио само једно лице, а на главном претресу је исказао да му се чини да је то био оптужени В. Н. Међутим, овај свједок је још исказао и то да га је негдје у јануару 2008. године телефоном звао отац оптуженог Н., хтио је са њим нешто поразговарати, што је он одбио, а онда га је звао и адвокат, али је и њему саопштио да ће о свему, што му је познато, казати на суду.

Искази наведених свједока, по оцјени овога суда, нису таквог значаја, јер из садржаја њиховог свједочења и не произилази да имају икаквих сазнања у вези са дјелом за које се оптужени терете, јер су неки од њих о томе сазнали тек након што је у медијима саопштено да су оштећени лишени живота, док је свједок С. Ђ., тврдњом у свом исказу да су га звали отац оптуженог Н., а и адвокат овог оптуженог, на одређени начин потврдио свједочење оптуженог Н. да је аутомобилом дошао у В. О. по позиву оптуженог Л. Међутим, суд је свједочење оптуженог Н. оцјенио неувјерљивим, а таквим оцјењује и свједочење Ђ. због покушаја оца оптуженог Н. и адвоката овог оптуженог да са свједоком разговарају.

Свједок С. Ж., власник аутоотпада у Д. Ж. је потврдио да је од оптуженог В. Н. купио путнички аутомобил “Фиат Ланџиа”, али се није децидно изјаснио када је та купопродаја извршена.

Свједок С. Б. је на главном претресу пред Окружним судом у Бијељини, 24.7.2008. године изјавио да је са оптуженим В. Н. био у друштву 19.8.2007. године у поподневним сатима, негдје од 15,00 или 15,30 часова, све до ујутро 20.8.2007. године до 03,00 часа, да је поправљао његов аутомобил “Опел Кадет Суза” што је трајало око 1,5 час, а преостали дио времена су провели заједно, сједећи у гаражи оптуженог Н.

Исказ свједока Б.1 овај суд оцјењује неувјерљивим, јер је овај исказ очигледно дат са циљем да се обезбједи алиби оптуженом Н., јер и оптужени Н. у свом свједочењу тврди да је ноћу 19/20.8.2007. године био са овим свједоком, а већ је речено из којих разлога се свједочење оптуженог Н. не може прихватити.

Искази осталих свједока, саслушаних на главном претресу пред првостепеним судом, нису били предмет посебне анализе и оцјене, јер из садржаја тих исказа, не произилази ништа релевантно, што би било од значаја за утврђивање одлучних чињеница у вези са дјелом које се оптуженима ставља на терет.

Оптужницом измјењеном на претресу пред овим судом оптуженима се ставља на терет да су кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. починили по претходном договору, дакле да су поступали као саизвршиоци. Овај суд налази да је доказима оптужбе, како оним изведеним на главном претресу пред првостепеним судом, тако и оним изведеним на претресу пред овим судом, несумњиво утврђено да су оптужени поступали као саизвршиоци, да је оптужени В. Н. поступао као непосредни извршилац лишења живота општећених С. и Р. М., а оптужени С. Л., иако није непосредно предузео радње извршења је имао одлучујућу улогу у извршењу кривичног дјела. Овакав закључак, суд заснива на несумњивом утврђењу да су смртоносне повреде општећенима нанесене из аутоматског пиштоља “Шкорпион” за који је несумњиво утврђено да је власништво оптуженог В. Н. Тај пиштољ је пронађен у гаражи породице Н., а вјештачењем спорних чаура пронађених на оба локалитета (у У. О., гдје је лишен живота С. М. и у В. О., гдје је лишена живота Р. М.). Мобилни телефон власништво општећене био је у посједу оптуженог В. Н., касније и у посједу његовог оца Р., а овај је тај телефон продао П. С., што је утврђено на основу потврде о добровољној предаји телефона, као и исказа овог свједока на главном претресу пред првостепеним судом. Коначно, и свједок Р. Н., отац оптуженог В. је у свом свједочењу пред првостепеним судом, ову чињеницу потврдио.

Оптужени В. Н. и С. Л. су се дружили, заједно су вршили и кривична дјела разбојништва, па су за три разбојништва која су починили у јуну мјесецу 2007. године осуђени правоснажном пресудом Окружног суда у Бијељини а у вези са пресудом овога суда (обе пресуде су садржане у изреци ове пресуде и казне изречене тим пресудама су обојици оптужених узете утврђеним). Обојица су у ранијим приликама испробавали аутоматски пиштољ “Шкорпион”, што је и у свом свједочењу пред првостепеним судом потврдио оптужени С. Л., а и свједок Д. Д. Д. је још потврдио на претресу пред овим судом, да су оптужени ишли у У. да нешто одраде, па како је свједоку познато да су они и раније заједно вршили кривична дјела, нема сумње да су у тој намјери тамо и отишли. Осим тога, садржај њиховог свједочења о присуству обојице на мјесту гдје је

лишена живота оштећена Р. М. је већ оцјењен у претходним дијеловима образложења ове пресуде, када је указано, због чега се њихови искази не могу прихватити. Лишење живота оштећеног С. М. у У. О. и лишење живота оштећене Р. М. на другом локалитету, удаљеном од првог око 25 км – В. О., нужно се мора посматрати у континуитету криминалне дјелатности оптужених, а што говори у прилог закључку, да су оба убиства почињена ноћу. Овакав закључак се указује логичним из слиједећих разлога; Сигурно је, а и оптужени су те чињенице свјесни, да ће родитељи оштећених, ако им дјеца нису дошла кући у току ноћи, најкасније ујутро се интересовати гдје су, да ће их тражити и о томе евентуално обавијестити и полицију. То се и десило, јер је отац оштећене Р.1 са двије дјевојчице, дошао ујутро кући родитеља оштећеног С. и питао да ли је С. дошао кући и гдје је Р.1, јер су сазнали да је она сјела у аутомобил “Форд Ескорт” са С. 19.8.2007. године послје 22,00 часа. Овакав слијед догађаја, упућује на несумњив закључак, да су оба убиства извршена ноћу, а из тога произилази даљи логичан закључак, да се оптужени не би изложили ризику да се дању крећу возилом “Фиат Ланџиа”, а поготово што оптужени Н. тврди да то возило и није било потупно исправно.

Из наведеног произилази једини логичан закључак, да су оптужени били заједно у току цијеле ноћи, да се дакле нису растајали, а што у вези са дијелом исказа свједока Д. Д., који исказ је већ био предмет оцјене, да су обојица били заједно у У., упућује на једино могући закључак да су оптужени поступали по претходном договору, дакле као саизвршиоци. На такав закључак упућују и друге у поступку утврђене чињенице а то су да оптужени С. Л. никада није управљао аутомобилом, да је оштећена Р. М. након што је С. М. лишен живота, на силу извучена из возила “Форд Ескорт” и пребачена у возило “Фиат Ланџиа” којим је управљао оптужени Н. и доведена на други локалитет (викендица Д. М. у В. О.), гдје је лишена живота а потом закопана у рупу ископану у непосредној близини ове викендице. На то мјесто је морала бити доведена аутомобилом.

Присуство оптуженог С. Л., на мјесту гдје оптужени В. Н. лишава живота оштећеног С. М., а када након тога обојица оптужених оштећену насилно извлаче из возила “Форд Ескорт” и заједно је и одвозе аутомобилом оптуженог В. Н. на други локалитет, гдје је лишавају живота, по оцјени овога суда реално предузета радња од стране оптуженог С. Л. има карактер саизвршилачке радње, што несумњиво претпоставља постојање претходног договора за лишење живота оштећеног С. М., а након насилног одвожења оштећене Р. М. и лишавања живота ове оштећене на другом локалитету, а све то реалној дјелатности оптуженог С. Л., даје значај одлучујуће улоге у извршењу кривичног дјела, чини га саизвршиоцем, јер и он, као и оптужени Н., то дјело жели и као своје. Дакле, обојица су свјесни да лишавају живота два лица и они ту посљедицу хоће. Њихове радње су дио цјелине процеса извршења дјела и због тога су они саизвршиоци у том дјелу. Обојица поступају са директним умишљајем, који обухвата свијест и вољу да се два лица лише живота.

Из налаза и мишљења вјештака неуропсихијатра, др. П. Г. и свједочења овог вјештака на главном претресу пред првостепеним судом, произилази да је способност оптуженог С. Л., да схвати значај дјела и управља својим поступцима, била смањена, али не битно.

Такође из налаза и мишљења неуропсихијатра др. М. С. и свједочења овога вјештака на главном претресу произилази да је способност оптуженог В. Н. да схвати значај дјела и управља својим поступцима, такође била смањена али не битно.

Оба вјештака су у свом налазу су изнијели карактеристике и својства личности обојице оптужених.

Анализом свих изведених доказа и оцјеном тих доказа на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП – Пречишћени текст, овај суд је утврдио да су оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци ове пресуде починили кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. у вези са чланом 23. КЗ РС, па како суд није нашао околности које би искључивале њихову кривичну одговорност, то их је за почињено дјело огласио кривим.

Одлучујући о врсти и мјери казне, овај суд је на страни оптужених утврдио као отежавајуће околности да су оштећене лишили живота без икаквог повода и разлога, да су при извршењу дјела испољили хладнокрвност и неосјетљивост, њихово понашање након извршеног дјела које се манифестује у томе да су органима откривања у значајној мјери отежали поступак откривања, јер су оштећени лишени живота на два локалитета, цијењена је и ранија осуђиваност оптужених, јер иако се не ради о истоврсном дијелу, осуђивани су за кривична дјела против имовине, а при извршењу тих дјела употребљавали силу, а што несумњиво указује на склоност вршењу кривичних дјела употребом силе. Осим тога оштећена Р.1 је у вријеме када је била лишена живота имала само 16 година, ријеч је дакле о малољетном лицу. Туга и бол нанесена породицама оштећених је такође околност коју овај суд цијени са аспекта високог степена кривичне одговорности оптужених. Животна доб оптужених (релативно млађа лица), те чињеница да је њихова способност схватања значаја дјела и могућност управљања својим поступцима била смањена али не битно, не могу се по оцјени овога суда цијенити као олакшавајуће околности, јер оне то и нису.

Узимајући у обзир утврђене отежавајуће околности на страни оптужених а полазећи од сврхе кажњавања, прописане одредбом члана 28. КЗ РС, овај суд налази да се та сврха у овом случају, имајући у виду све околности под којима је дјело почињено, може остварити само осудом на казну дуготрајног затвора, као најстрожију кривичну санкцију прописану у Кривичном закону Републике Српске.

Због тога је суд оптуженом В. Н. утврдио казну дуготрајног затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година, а оптуженом С. Л. казну дуготрајног затвора у трајању од 30 (тридесет) година, налазећи да је кривична одговорност оптуженог В. Н. већа због тога што је он непосредно предузео радњу извршења кривичног дјела.

Обојици оптужених суд је узео утврђеном јединствену казну затвора на коју су осуђени пресудом Окружном суда у Бијелини а у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске (обе пресуде наведене у изреци ове пресуде), те оптуженог В. Н. осудио на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању

од 35 (тридесетпет) година, а оптуженог С. Л. на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 30 (тридесет) година.

Овај суд налази да је изречена казна дуготрајног затвора оптуженима довољна и потребна, како би се остварила сврха генералне превенције, дакле утицај на друге да не чине оваква кривична дјела, али и сврха специјалне превенције утицај на оптужене да у будуће не чине оваква кривична дјела.

Мањом мјером и блажом врстом казне, сврха кажњавања се, имајући у виду све околности под којима је дјело почињено, не би могла остварити.

У изречену казну оптуженима се на основу члана 44. став 1. КЗ РС урачунато вријеме проведено у притвору, а оптуженом С. Л. и вријеме проведено на издржавању казне по правоснажној пресуди Округног суда у Бијељини а у вези са пресудом овога суда.

На основу члана 62. став 1. КЗ РС од оптуженог В. Н. одузети су аутоматски пиштољ “Шкорпион”, седам метака и оквир од истог пиштоља.

Како оптужени немају властите имовине, нису запослени, а дуго времена су у притвору, а оптужени С. Л. и на издржавању казне, те како је обојици оптужених изречена казна дуготрајног затвора, овај суд је оцјенио да они нису у могућности платити трошкове кривичног поступка, због чега их је те дужности ослободио на основу члана 99. став 4. ЗКП – Пречишћени текст.

Породице оштећених С. и Р. М. су поставиле имовинско-правни захтјев, али како подаци кривичног поступка нису пружали поуздан основ ни за потпуно нити за дјелимично пресуђење јер уз поднесени писмени захтјев нису приложени докази да би се на основу њих могла донијети одлука о имовинско-правном захтјеву, суд је породице оштећених на основу члана 108. став 3. ЗКП – Пречишћени текст у цјелини упутио на парницу.

Из свих наведених разлога, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана по пријему трећестепеном вијећу Врховног суда Републике Српске, а путем овога суда. Оштећени жалбу могу изјавити само због одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинско-правног захтјева.

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић